

M-a scos oare necuratul din Biserica lui Hristos?

Cu durere în suflet,

Pentru toți frații împreună-luptători pentru dreapta credință și neam,

Frăției Ortodoxe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

și pentru toți ortodocșii,

Constat că argumentul final adus împotriva necesității și obligativității mărturisirii adevărului prin întreprinderea pomenirii episcopului eretic, respectiv participarea doar la slujbele unde preoții s-au îngrădit de erezie este acela al rămânerii în Biserică. Doresc să vă lămuresc pe scurt acest aspect printr-o analogie simplă.

După cum bine știți, Biserica Ortodoxă nu este reprezentată de construcții, ci de mulțimea tuturor celor botezați canonic ortodox, prin întreită afundare, indiferent dacă aceștia participă activ sau nu la viața Bisericii. Noi, cei botezați, cu toții constituim Trupul tainic al lui Hristos sau Biserica Sa, după cum spun Sfinții Părinți, nu eu, iar Capul Bisericii este Hristos, nu episcopii.

În momentul în care apare o erezie în cadrul Bisericii este ca și cum a apărut o boală într-un trup sănătos. Atât partea sănătoasă, cât și cea bolnavă rămân părți integrante ale aceluiași trup până la vindecarea părții bolnave (prin pocăință și revenire la adevăr) sau prin „*intervenție chirurgicală*”, adică hotărârea sinodală ortodoxă, care va extirpa partea bolnavă, anathematizând-o. Acesta a fost rostul tuturor Sinoadelor Ecumenice (nu ecumeniste, cum a fost cel din insula Creta, iunie, 2016), de a condamna erezia și a îndepărta din Biserică pe cei afundați în erezie, precum chirurgul extirpă partea bolnavă. Anatelemele sinoadelor, precum actele chirurgicale, sunt extrem de dure-roase, dar necesare supraviețuirii trupului.

Dacă veți cerceta operele Sfinților Părinți precum: Sfântul Fotie cel Mare, Sfântul Maxim Mărturisorul sau Sfinții contemporani cu noi: Sfântul Paisie Aghioritul, Sfântul Justin Popovici și mulți alții, veți vedea că **singura metodă de luptă împotriva ereziei este îngrădirea de aceasta prin oprirea pomenirii** episcopului eretic de către preot, la fel cum cineva s-ar feri de o persoană care suferă de o boală contagioasă, se întrerupe orice legătură pentru a nu lua boala contagioasă asupra sa. A considera că ești mai tare decât boala contagioasă, sau „*imun*” cum a spus cineva este un act de imensă aroganță și chiar lipsă de firească și dreaptă cugetare.

Dacă deci ar fi așa cum spuneți voi, fraților, că m-a scos necuratul din Biserică, pentru că nu mai particip la slujbele unde se pomenesc ereticii episcopi, aceasta ar însemna în primul rând că și Sfinții sus-menționați, care s-au îngrădit de erezie și au trecut la cele veșnice fiind în îngrădire de erezie și care au fost prigoniiți în tot felul pentru a înceta a mai spune adevărul, deci ar înseamna că și aceștia au fost scoși de necuratul din Biserică. Verificați sinaxarele dacă îi regăsiți între Sfinți! Așa că să nu hulim numele lor, căci vom huli pe Hristos, Capul unic al Bisericii Lui.

Fac o paranteză aici și legat de pacea mincinoasă pe care o tot invocați, vă dați seama ce mult deranja Sfântul Maxim Mărturisorul de i-au tăiat mâna dreaptă și limba? A zice că le-a luat pacea e puțin spus. Mai sunt și alte exemple de mărturisorii care s-au „*aprinși*” astfel, Sfântul Nicolae și Însuși Mântuitorul când a răsturnat tarabele comercianților de la templu. Ce este mai grav, a vinde diverse lucruri în fața templului sau a vinde pe

Însuși Mântuitorul adevărat și unic al lumii, pentru o pace ecumenistă totală cu toți ereticii condamnați de către toți sfinții? Oare nici ei nu au avut dragoste? Ce bătaie de joc față de adevăr este când cineva îndrăznește a afirma așa ceva!

Revenind, dacă veți face cum spuneți acum, că veți ieși la mărturisire când „*va fi nevoie*”, oare atunci nu vă va scoate necuratul și pe voi din Biserică? Ce scuză ecumenistă veți mai inventa atunci? Dar vă mai întreb ceva: când credeți că „*va fi nevoie*” de mărturisirea voastră? Poate aveți impresia că o veți face pentru apărarea Bisericii? Biserica este cea care vă apără pe voi, nu invers, trebuie mărturisit adevărul pentru a nu ajunge în derivă voi înșivă, nu când credeți că este mai avantajos pentru „*salvarea ei*”. Dacă „*încă nu este momentul*”, după cum spune Pr. Amfilohie Brânză, atunci „*când va fi*” o să mai cunoașteți oare ortodoxia, devreme ce deja vă asumați argumentele ecumeniștilor? Ce semne așteptați și de la cine ca să ieșiți la mărturisire? Poate veți mărturisi când se va arăta antihrist? Sau poate când va sta cineva să vă aplice pecetea? Dar dacă nu prindeți zilele acelea? Treceți la Domnul din viața aceasta fiind ortodocși sau eretici?

Concluzia este aceasta: atât noi, cei îngrădiți corect ortodox (netrecuți la stiliști sau altele), cât și voi, cei care ați rămas în comuniune cu episcopii eretici, care vă împărtășiți spre osândă (nu că nu ar fi Taine, sunt, și sunt luate cu nevrednicie, datorită păcatului ereziei), care abia așteptați o slujbă arhierescă, care sărutați mâna acestor trădători ai adevărului, acești masoni vrăjmași ai lui Hristos, **TOȚI**, până la întrunirea unui Sinod Ortodox Adevărat ne aflăm în continuare în Biserică, facem parte din Trupul Tainic al Lui Hristos. Măcar de aceasta lămuriți-vă. Iar preoții care vă spun altfel decât Sfinții Părinți și Sfintele Canoane vă mint cu nerușinare ecumenistă și de frică să nu fie caterisiți, iubind cele ale lumii și urând de fapt pe Hristos.

Cu durere în suflet fraților, acesta este adevărul. Vă așteaptă Hristos, căci știu că Frăția este un duh care transformă fierbinte bărbații în vajnici oșteni și fete plăpânde în tari mucenițe, cu gândul la Domnul din cer. Amin.

Iertați-mă, dacă vă simțiți jigniți, dar nu eu, ci adevărul batjocorește erezia la care mi se pare tot mai mult că aderați.

12.08.2018

Marcel-George Dologa

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!